

ایڈیٹر وہاب بشیر عبدالغنیظہ اکرمیم پرنٹنگ پریس ٹیلی بارغ کوئٹہ خان شہیک کرسا پیور آفس 302 قمر ڈفلور یونیورسل پبلیکیشن فیز 1 جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

04 مارچ 2024ء

زبان ناخیر خواہ ویرے؟

پروفیسر سعید لہڑی دنیا نایو چاہندارا تا حوالہ و ترسا پانک کہ زبان تیبی بدلی برساکا ہک، زبان تیبی بدلی ہنگ اسد قدرتی و المی گڑا سے۔ ہرانا زندگی تو کم متنگ کیک، ولے زبان نابدلی ناعمل وخت اس ہم سلیک و منے کس دادے تو تنگ کیک، داسک و وڑے یا وڑپ ولے دادسرا تکی اسے کہ زبان تیبی بدلی برساکا ہک۔ زبان تیبی بدلی ہنگ آن زبانک جوان یا خراب مضہ۔ وادبلی زبان تے چچ و پختان اس تنگ۔ بلکن وادبلی زبان تیکن بھارالی و۔ ایلوکنڈ آ چاہندار آک داد ہم پارہ کہ اسد وار آمروک بدلی تے ہم زبانک سلکنک کیسہ۔ یعنی زبانک تینا ہمسائے زبان تیان، وادسنا ناگولیل ولج نادورائی تو ہرا پوسکن آ گڑاک مونی بریرہ، اوکف ہمون آن ہمون یا گڑا ہیرہ لچہ نابدلی ٹی تینا حتی آ پین اتون مونی بریرہ۔ و ہرا گڑا تینا پین اتون ادار مونی برے، اوڑکن پین چھنگ نارگن متفک۔ ولے زبان تابابت ہڑتوم آ انتہا تیا سلوک آک تینا زبان تھون بیدادی کیسہ، واقعیان اسد انتہا غایہنگ آن زبان پوسکن ءزبان اسے نادرشم و دوئی کیک، و تینا پین و ہم گوک، و ایلو انتہا ناسوب آن لوزی کوڑی و چھسا زبان تینا گرج آتے پوروکنگ کیک، و مرک انا گواچی مریک۔ داوڑا انا کیوک آ زبان تیبی خاص انگامیری قدیم مصری Ancient Eggption قدیم یونانی Ancient Greek قدیم عبرانی Ancient Hebrew و سنسکرت Sanskrit ادارے۔ سنسکرت ہندوستان نا بھارتیکن ءزبان اسے۔

”منتخب افسانے“ اسہ جاچ اس

مہرین بلوچ

پاکستان نالسی بولی تا ادب و اسچا کرسا کتابی دروشم اتی شین تر وک آ شہتم گل، ہرادے ”منتخب افسانے۔1“ نا پین ات انگڑ کلچر فورم نا کمک ات مونی ایسے۔

19 افسانہ غایتا تالان واکتاب اتی اردو نا 05، بلوچی و براہوئی نا اسٹ اسٹ، پشٹو نا 03، پنجابی نا 02، پہاڑی نا 01، سرا سیکھی نا 02، سندھی نا 03، وکوارنا اسد افسانہ اس ادارے۔ واد کتاب اتی زاہد جنا، محمد حمید شہد، ڈاکٹر فاطمہ حسن، عرفان احمد عرفی، جمیرا فیضی، بلوچی، عبدالرازق ابابکی، براہوئی، فاروق سرور، ڈاکٹر ہمدرد یوسفزی، کامران اچکزئی پشٹو، زاہد حسن اعجاز پنجابی، ڈاکٹر محمد صغیر خان پہاڑی، مسرت کلا نجوی، پروفیسر حبیب موبانہ سرانیکی، شوکت حسین شورو، شہتم گل و ضراب حیدر سندھی، و ظفر اللہ پرواز کھوار، اس تا افسانہ نگار ہیں۔ ادبی زندگی کا آغاز کہانی لکھنے سے کیا۔ عام زندگی پر لکھتی ہیں جیسے ”اپنے اشگوں میں بیباکی“

افسانہ ”دافسانہ اسد مہرین گیر خاوت اسے نا کسہ، و ہرا افراتفری جمیل اتی تاریخ لکھتی اسے، وولدا جمیل ہرتم باڑک وادنا گران وکنگ کیک، تواد اوکان شارانا کنڈ آ پیرہ۔ دن تو لس سرحال اسے آ نوشید کروک و کسہ اسے، دلے بوزہ، احساس و شش اتون مہراٹ شپ وے۔ بے شک دادسہ جوان و نوشوک اسے نازیبا و نوشت اسے۔

پاکستان نالسی بولی تا ادب و اسچا کرسا کتابی دروشم اتی شین تر وک آ شہتم گل، ہرادے ”منتخب افسانے۔1“ نا پین ات انگڑ کلچر فورم نا کمک ات مونی ایسے۔

19 افسانہ غایتا تالان واکتاب اتی اردو نا 05، بلوچی و براہوئی نا اسٹ اسٹ، پشٹو نا 03، پنجابی نا 02، پہاڑی نا 01، سرا سیکھی نا 02، سندھی نا 03، وکوارنا اسد افسانہ اس ادارے۔ واد کتاب اتی زاہد جنا، محمد حمید شہد، ڈاکٹر فاطمہ حسن، عرفان احمد عرفی، جمیرا فیضی، بلوچی، عبدالرازق ابابکی، براہوئی، فاروق سرور، ڈاکٹر ہمدرد یوسفزی، کامران اچکزئی پشٹو، زاہد حسن اعجاز پنجابی، ڈاکٹر محمد صغیر خان پہاڑی، مسرت کلا نجوی، پروفیسر حبیب موبانہ سرانیکی، شوکت حسین شورو، شہتم گل و ضراب حیدر سندھی، و ظفر اللہ پرواز کھوار، اس تا افسانہ نگار ہیں۔ ادبی زندگی کا آغاز کہانی لکھنے سے کیا۔ عام زندگی پر لکھتی ہیں جیسے ”اپنے اشگوں میں بیباکی“

افسانہ ”دافسانہ اسد مہرین گیر خاوت اسے نا کسہ، و ہرا افراتفری جمیل اتی تاریخ لکھتی اسے، وولدا جمیل ہرتم باڑک وادنا گران وکنگ کیک، تواد اوکان شارانا کنڈ آ پیرہ۔ دن تو لس سرحال اسے آ نوشید کروک و کسہ اسے، دلے بوزہ، احساس و شش اتون مہراٹ شپ وے۔ بے شک دادسہ جوان و نوشوک اسے نازیبا و نوشت اسے۔

وہ اس بات پر پشیم پڑی اور ساحرہ کی طرف سے ملی توجیہ میں کھوگی اور وہ دونوں اپنی نوجوانی کے کھیتوں میں طرح جی بھر گیا اور پھر وہ سیدھی ہوگئی۔۔۔ عورتوں پر جن اس لیے چڑھتے ہیں کہ اس کے شوہر اس کے ترسے ہوئے وجود سے سگریٹ کو فلٹری طرف سے سلگاتے ہیں۔ شہزاد اور مسعود کو جزیری رات میں اس پشیمان کا کھیل یاد آیا تو دونوں ہاتھ پر ہاتھ مار کر ہنسنے لگے۔

فاروق سرور نا ”بھیڑیا“، ایف، ہے، فیضی نا ”ویران باغ کا اندھا مالی“ استعارہ غایتان پر و کسہ۔ ہر افسانے ساز و درواتون ہم گرج تلکنگ۔ ڈاکٹر ہمدرد یوسفزی نا ”اسٹاپو“ اسٹ و مرفوک و کسہ اسے، وادسچا عاشق اس دادے خوانگ آن پد بھلو وخت اسکان دانا ’سخر‘ آن پیش تمنگ کیک۔ بھارتیچین و کسہ اسے۔ ”ماننا کیسے کھایا جائے“ افسانہ اسد لطف سے آن کم اف، یعنی کامران اچکزئی یوگ شگ آن پڑ و افسانہ اس ترش رو، ہم راہی گندی تا دروشم و مونی اتیرہ۔ وخت اس کہ ”وزیر مرگیا، وزیر زندہ ہے“ ہم زیبا غالوز آ تیبی خلوک اسد و کسہ اسے۔ واکتاب و خوانگ آن پد کنا چند برے اسکان داد کسہ غاتا ’سخرات ڈینگلوک سٹ۔ وکبھی دسے اسکان بے جارائی ناسوب آتے پشیمانہا، وولدا پیہ مسٹ کہاد کسہ غاتا زہم و۔ وائی منہ اسانہا اس تو اول ات اسل کا ثم آن گدر ینگار، ولے انگریجو واد خوانگ آن پد سر پند متنگ ات آسانی نس۔ وخت اس کہ منہ افسانہ اسے خوانگ آن پد اسٹ گل و بال، پین، جین انت کہ مرے ایبو ناپسکن آ افسانہ غاتے خوانگ آن پد باٹک مریک کہ ایبو نا ادیب پوسکن آ ڈول انا افسانہ نوشید کننگ کیک۔ دارود فارسی ادب نا ہم منہ کسہ اس آگہ کتاب نا انگریجو ایڈیشن ات ادارے کہ تہم ادبی شہنشاہ امتنگ کین۔

نن جائی بھاز مونی ہناتن

جوان و وڑا سیٹ مون آ آنگ کیک۔ امر کہ اویتھ نوشید کرے کہ ادنا یاوہ مہرمان براہوئی پاروک آتے چاہنداری بھٹانے۔ اسد مارے تانتیا یاوہ کن مہر و عقیدت نادرشانی کہ لوڑ آک اوناجو غاتنا تارو ات پختین ات بنا کڑوک اریر۔ واد وڑا خارنج پختین اسد یاوہ سیناق ہم جوڑ مریک۔ ہندا ناراجی روایت و تہذیبی اقدار آک و، ولے علمی دنیائی نوشید غالوز آک تاریخ جوڑ مریرہ۔ واد رداٹ لوڑ اتنا زوماری تا ہم بھلو باریم اس جوڑ مریک۔ ہرا نوشکار کن بھاز کبھین ہم مریرہ۔ اسنے کہ ہندا لوز آک سستی بھلا دعوئی تادروشم و پلیہرہ۔ علمی دنیائی لوڑ اتنا ویدلیاٹ بھلا دعوئی تے کن بھلو شہادی وولیل نا خواست مریک۔ نوشید غالوز اتا رداٹ اوقتا معدہ و مطلب نا شایبہ و پراس ودی نعل وچنگل آ تیان بروک آ بے اخلاق و وے مون آ اوغان تا بھلو بھلو دکان مروے۔

ابود آ نظام والا کہ پارہ ”بارش“ امکان ہے“ غریب آک دن پانک کیسہ کتھین ات پھر مریک۔ امر کہ دا انتساب ات تیتھ نوشید کننگانے کہ جدید سائنسی مشینری بے باور و، وکری مزارخان تا چاہنداری باوری سنے۔ نن بکھن کہ دا بے باور آ مشینری تیان سیلاٹ حنی آ مشین بھاز بڑا آسمان نا ہمو دگ آتے ٹی گوئی کیک ہراکان اودے زمین تینا وٹ اپنا چاٹنگ کننگ ویتے پانک کیک۔ خدا چا و ہندا سیلاٹ انت اسے؟ نن ہیر وکونڈ نا سیلاٹ ٹاؤن نا چن و بکھن، بلکن انٹرنیشنل پبلسیشن حنی آ سیلاٹ ہم ہندن و جاگہ اس مروے، ہراڑے اوغانستان نا نعل وچنگل آ تیان بروک آ بے اخلاق ہرا مشین انت انت مونی چاہنداری کن برابر اورا نا کاریم کیک۔ اسنے کہ خواجہ نوشوک سنے افسانہ ات آک انت؟ اوقتا کاریمک انت و علم موسمیات اتی سیلاٹ آتا کڑدانت و؟ سیلاٹ آک ہرا پڑ و نظام اتنا ویدلیاٹ علم موسمیات وکم کیسہ، و موسمیات چاہنداری ٹی ہین انت انت سائنسی مشینری تیان کاریم کبیرہ۔ ہمو سائنسی مشینری تیان ہرا مشین انت انت مونی چاہنداری کن برابر اورا نا کاریم کیک۔ نالچ ات ترہ، اسنے کن دانے پک تینا مخلوق و خوانوک آتے ریفنگ نا جاگہ غار تکی تے مونی تنگ و راست نوشید کننگ نا کنڈ آ چکار ہم ملکن۔ صحافت خوانگنگ نا اسد ادارہ سینا کماش و۔ واقفون اور خواجہ ہومیو پیتھک نا ڈاکٹر ہم ہارے۔ وادخس لیاقت تون امیت و کہ ادنا گھاد علم موسمیات بناوادی چاہنداری و، اسد

چنانا خلقی کسہ غاک

خدا غاک سڈے سڈے پارٹی ٹی کم خندا کسہ، یونیورسٹی ٹی برجا ایم۔ فل و فریز کر فیس، نن ہم زندا انتھی تیبی گٹ نس۔ و تی ہم خندا کسہ۔ گیشتری مشرق وادفر آ ہنگ نا وخت آ نادفر نارہی آن گدر ینگار تو نا گاڈی و خندا تو مونی کام کیسہ۔ بھلو وخت اسے اد پد کی بانی پاس ناروڈ آ کرخان تون اور خندا کس۔ سوچ کننگ آ پارین کہ پوسکن و گاڈی اس بھلکن ہنگل آ ہنا۔ اوکان پد دوارہ سڈے پارٹی تیبی خندا انگ نا بنا مس۔ و ایم۔ فل و ہم بنا کرین۔ تھیمیر ہم ہم و وڈ پوروس، ولے زندے پین پٹ و پول ناموکل تھو۔

ای سوشل میڈیا باغان مرتینا دنیانا چس تیان پد ہم نی کسے آن مرتونیس۔ آتیبی اخند سٹ، وروز نامہ زادی و ولدا دن مس کنے کی کرار کرار آک بھلک، وادوئی تینا نوشتک وچاٹ، و

اسہ پین کسہ سے نالیس

وے نے میڈیکل فیس ریگا، و ہندا وڑکننا نظر ہم کروزس، ولے ای ہم نیچر ارشپ آن مست فی اسد دارو درمان نا کبھنی سے ٹی ای تو یاوہ بیلز نیچر کسہ، و ہرا تم کسای وادفر آہے تو فی سگت اتون خوش گپ خندا۔ وادرتون اور پچہ ہم چیک کرسا ہناس۔ عجب و بندرغ اسے اس، ہر جاگہ غا خندا۔ داڑے ہم ہمو ڈک ستر۔ اوڑدی مسکہ، ولے گوڈ۔ ولدا یونیورسٹی نارہی آ اسہ میڈیکل اسے آ خندا کس۔ سوچ کننگ آ پارین کہ کنا سگت نا کیکنگ و، عیبہ تون داڑے بریوے۔

کنا نابودی، کنا بے چینی، کنا شونی تیان پد ہم نی کسے آن مرتونیس۔ آتیبی اخند سٹ، وروز نامہ زادی و ولدا دن مس کنے کی کرار کرار آک بھلک، وادوئی تینا نوشتک وچاٹ، و

چنانا خلقی کسہ غاک

خندا تے۔ ولدا نکان ہرا تم ای اخبار و خوانگ نا بنا و کریت تون نا ہر زو خواتی نا بیان و خندا۔ نا کالچ والا کہ نامرک آسہ ہر زو خواتی دیوان اس اڈتوسر۔ کنا پانچ آک پرینگار، ہرا تم ای نامرک اتنا حال و خوانات، تو سچ پتھ متوش کہ داراست و یاخ اس خندا کس؟

ولدا ہندا چرت ات تنگان ہناٹ، وئی کناتق ات سس، و پارین ”یارا! اکبر! کونک آس انت؟“ اسنے فریشان اُس، ہرا زندہ اٹ۔

نکری سیف اللہ سیف سر پرہ نا کتاب ”براہوئی دارو درمان“ نا انتساب نوشید و:

چن ات تینا مہرمان آ باوہ حنی آ ماہر موسمیات وادبیات

نکری مزارخان سر پڑ نور اللہ و مرقدہ نا کہ ”و علم موسمیات نا میدان آ براہوئی مخلوق و ہمو چاہنداری و ہمتی ہرادے کہ ایبو کیک نا بے باور آ جدید سائنسی مشینری ہم پتنگ کیک۔“

ادانتسابی نوشت نا گڈ کیو ستر آک اسہ بھاز بھلو دعوئی اس کیسہ، کہ براہوئی پاروک آک علمی وکری دنیائی غٹ دنیانا غماز ہومان آٹو۔ ناسا ہندرغ اسے ناعلمی قہ و گھاد ہندخس بڑ و پھلن و کہ ادنا مون آ ایبو ناسائنسی مشینری ہم نابود سلوک و۔ دن کہ خواجہ نوشوک نوشید کرے نکری مزارخان ہندن ہسن و شایبہ کس کہ ادنا مونی آزوموند و پشیم گوئی خل انالچ آبار باوری ویک وک کس۔ وخت اس کہ ایبو نا جدید سائنسی مشینری واپڈ ات اتی سیلاٹ آک ہم اریر۔ واد ہم دا

چنانا خلقی کسہ غاک

خندا کسہ، یونیورسٹی ٹی برجا ایم۔ فل و فریز کر فیس، نن ہم زندا انتھی تیبی گٹ نس۔ و تی ہم خندا کسہ۔ گیشتری مشرق وادفر آ ہنگ نا وخت آ نادفر نارہی آن گدر ینگار تو نا گاڈی و خندا تو مونی کام کیسہ۔ بھلو وخت اسے اد پد کی بانی پاس ناروڈ آ کرخان تون اور خندا کس۔ سوچ کننگ آ پارین کہ پوسکن و گاڈی اس بھلکن ہنگل آ ہنا۔ اوکان پد دوارہ سڈے پارٹی تیبی خندا انگ نا بنا مس۔ و ایم۔ فل و ہم بنا کرین۔ تھیمیر ہم ہم و وڈ پوروس، ولے زندے پین پٹ و پول ناموکل تھو۔

ای سوشل میڈیا باغان مرتینا دنیانا چس تیان پد ہم نی کسے آن مرتونیس۔ آتیبی اخند سٹ، وروز نامہ زادی و ولدا دن مس کنے کی کرار کرار آک بھلک، وادوئی تینا نوشتک وچاٹ، و

چنانا خلقی کسہ غاک

خندا تے۔ ولدا نکان ہرا تم ای اخبار و خوانگ نا بنا و کریت تون نا ہر زو خواتی نا بیان و خندا۔ نا کالچ والا کہ نامرک آسہ ہر زو خواتی دیوان اس اڈتوسر۔ کنا پانچ آک پرینگار، ہرا تم ای نامرک اتنا حال و خوانات، تو سچ پتھ متوش کہ داراست و یاخ اس خندا کس؟

ولدا ہندا چرت ات تنگان ہناٹ، وئی کناتق ات سس، و پارین ”یارا! اکبر! کونک آس انت؟“ اسنے فریشان اُس، ہرا زندہ اٹ۔

نکری سیف اللہ سیف سر پرہ نا کتاب ”براہوئی دارو درمان“ نا انتساب نوشید و:

چن ات تینا مہرمان آ باوہ حنی آ ماہر موسمیات وادبیات

نکری مزارخان سر پڑ نور اللہ و مرقدہ نا کہ ”و علم موسمیات نا میدان آ براہوئی مخلوق و ہمو چاہنداری و ہمتی ہرادے کہ ایبو کیک نا بے باور آ جدید سائنسی مشینری ہم پتنگ کیک۔“

ادانتسابی نوشت نا گڈ کیو ستر آک اسہ بھاز بھلو دعوئی اس کیسہ، کہ براہوئی پاروک آک علمی وکری دنیائی غٹ دنیانا غماز ہومان آٹو۔ ناسا ہندرغ اسے ناعلمی قہ و گھاد ہندخس بڑ و پھلن و کہ ادنا مون آ ایبو ناسائنسی مشینری ہم نابود سلوک و۔ دن کہ خواجہ نوشوک نوشید کرے نکری مزارخان ہندن ہسن و شایبہ کس کہ ادنا مونی آزوموند و پشیم گوئی خل انالچ آبار باوری ویک وک کس۔ وخت اس کہ ایبو نا جدید سائنسی مشینری واپڈ ات اتی سیلاٹ آک ہم اریر۔ واد ہم دا

چنانا خلقی کسہ غاک

خندا کسہ، یونیورسٹی ٹی برجا ایم۔ فل و فریز کر فیس، نن ہم زندا انتھی تیبی گٹ نس۔ و تی ہم خندا کسہ۔ گیشتری مشرق وادفر آ ہنگ نا وخت آ نادفر نارہی آن گدر ینگار تو نا گاڈی و خندا تو مونی کام کیسہ۔ بھلو وخت اسے اد پد کی بانی پاس ناروڈ آ کرخان تون اور خندا کس۔ سوچ کننگ آ پارین کہ پوسکن و گاڈی اس بھلکن ہنگل آ ہنا۔ اوکان پد دوارہ سڈے پارٹی تیبی خندا انگ نا بنا مس۔ و ایم۔ فل و ہم بنا کرین۔ تھیمیر ہم ہم و وڈ پوروس، ولے زندے پین پٹ و پول ناموکل تھو۔

ای سوشل میڈیا باغان مرتینا دنیانا چس تیان پد ہم نی کسے آن مرتونیس۔ آتیبی اخند سٹ، وروز نامہ زادی و ولدا دن مس کنے کی کرار کرار آک بھلک، وادوئی تینا نوشتک وچاٹ، و

